

РЕШЕНИЕ

№ 2866

гр. София, 29.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 29.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

като разгледа дело номер **1128** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 и 176 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/:

С решение № 2204 от 02.04.2021 г. по КНАХД № 1128/2021 г., съдът е потвърдил решение от 18.12.2020 г. по НАХД № 12858/2020 г. на СРС, с което е изменено наказателно постановление (НП) № БИП-005/07.08.2020 г., издадено от зам. председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на [фирма], на основание чл. 53 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 (пет хиляди) лева за нарушение на чл. 30в, ал. 1 от ЗТИП, като е намалил размера на „имуществената санкция“ на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

На 07.04.2021 г. е постъпила молба от адв. С., процесуален представител на касатора [фирма], в която се иска на осн. чл. 176, ал. 1 от АПК, съдът да постанови допълнително решение, с което да се произнесе по направеното искане с жалбата за намаляване на имуществената санкция до нейния законов минимум от 1000 лева, както и на осн. чл. 175, ал. 1 от АПК да се отстрани допуснатата очевидна фактическа грешка в диспозитива на решението по отношение на посочения размер на „имуществената санкция“.

Молбата е изпратена на ответника, получена на 12.04.2021 г., като му е предоставена възможност за отговор в 7-дневен срок. В предоставения срок, който е изтекъл на 19.04.2021 г., ответникът не е изразил становище по искането.

Съобразно разпоредбата на чл. 176, ал. 1 от АПК, когато не се произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение. Непълно е това съдебно решение, по което съдът не се е произнесъл по цялото искане на страната, с което е бил сезиран. Целта на допълването е съдът да се произнесе по цялото искане и с допълването не може да се пререшава вече решен правен спор.

За касационното обжалване на решенията на районния съд, постановени по реда на Раздел V от ЗАНН, разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от същия закон препраща към основанията по НПК и процесуалния ред, установен с Глава дванадесета АПК. В разглеждания случай, касационният съд е постановил решението си на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, решавайки делото по същество и приемайки, че решението на въззивния съд е правилно, с оглед на което го е потвърдил. Съобразно изр. второ на цитираната норма, когато съдът остави в сила решението, той го мотивира, като може да препрати и към мотивите на първоинстанционния съд. Въпреки това, противно на твърденията на процесуалния представител на касатора, съдът се е произнесъл по отношение на искането за намаляване на размера на „имуществената санкция“, като изрично е посочил, че съобразявайки се с фактите, относно характера и тежестта на нарушението, СРС правилно е изменил наложеното наказание. По този начин касационният съд се е произнесъл „по цялото оспорване“, по смисъла на чл. 176 от АПК и няма основание да допълва решението си, произнасяйки се в посока да намали размера на измененото във въззивното производство административно наказание. Предмет на касационната проверка е съдебното решение на въззивния съд и с оглед правомощията на съда по чл. 221, ал. 2 от АПК, съдебното решение се оставя в сила или се отменя. Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК преценява прилагането на закона въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. След като съдебното решение е потвърдено, това означава че е прието, че няма съществени процесуални нарушения, което включва и събирането на доказателства от въззивния съд, както и по отношение на приложението на материалния закон.

На следващо място, съгласно разпоредбата на чл. 175, ал. 1 от АПК, по свой почин или по искане на страна съдът може да поправи допуснати в решението писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности. Очевидна фактическа грешка е налице тогава, когато не се касае до правен извод на съда, негова мисловна или решаваща дейност, а тогава когато е налице несъответствие между формираната действителна воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на съдебния акт, т.е. има разминаване между мотиви и диспозитив, а в настоящия случай дори няма разминаване на волята изразена от съда в мотивите и диспозитива. Съдът констатира, че в мотивите си е посочил намаления от СРС размер на наложеното наказание „имуществената санкция“ - 1000 лева, вместо 1500 лева, както и е изписал в минималния размер, вместо в приблизителен до минималния размер. В диспозитива на решението си е посочил, че потвърждава решение от 18.12.2020 г. по НАХД № 12858/2020 г. на СРС и в него няма допуснатата фактическа грешка.

Предвид гореизложеното, съдът се е произнесъл по предмета на касационното оспорване в цялост и не са налице основания за допълване на съдебното решение, а единствено са налице допуснати очевидни неточности, поради което намира молбата за частично основателна.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в решение № 2204 от 02.04.2021 г. постановено по КНАХД № 1128/2021 г. по описа на АССГ, I касационен състав, като навсякъде в мотивите на решението, изписаният размер на наложеното наказание „имуществена санкция“ 1000 лева, ДА СЕ ЧЕТЕ 1500 лева, както и изписаното в минималния размер, ДА СЕ ЧЕТЕ в приблизителен до минималния размер.

ОТХВЪРЛЯ молбата на [фирма], чрез адв. С., за допълване на касационно решение № 2204 от 02.04.2021 г. по КНАХД № 1128/2021 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.